

Marszałek Senatu

Sz. Pan Tomasz Grodzki

Tomasz.Grodzki@senat.gov.pl

Przewodniczący Senackiej

Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

Sz. Pan Aleksander Pociąg

Przewodniczący Senackiej

Komisji Ustawodawczej

Sz. Pan Krzysztof Kwiatkowski

ku@senat.gov.pl

Rzecznik Praw Obywatelskich

Parlament Europejski

Petycja

Działając na podstawie art. 2.1 Ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195) – zwanej dalej Ustawą o petycjach, działając w interesie własnym na podstawie art. 2.2. pkt 2 Ustawy o petycjach, oraz działając w interesie publicznym na podstawie art. 2.2 pkt 1 Ustawy o petycjach domagam się:

1- Zmiany poniżej wymienionych aktów prawnych, poprzez wprowadzenie możliwości zaskarżenia postanowienia o niedopuszczeniu pełnomocnika oraz umożliwieniu obywatelom prawa do

swobodnego wyboru pełnomocnika, poprzez wpisanie do art 87 kpc oraz 82 kpk, pełnomocnikiem, obrońcą może być każdy.

Brak jest bowiem podstaw do utrzymania obecnie panującego monopolu adwokacko – radcowskiego, zwłaszcza w dobie kiedy obywatele strajkują na ulicy, a ich prawa są ograniczane. Możliwość reprezentacji przez każdego chroniłaby obywateli przed naruszaniem ich prawa do obrony i swobodnego wyboru pełnomocnika zawaertego w - Artykuł 42. KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

a także poniższych międzynarodowych aktach prawnych.

Zgłaszam sprzeczność aktów prawnych

1. **Art. 82. Obrońcą może być jedynie osoba uprawniona do obrony według przepisów o ustroju adwokatury lub ustawy o radcach prawnych.**

Dz.U. 1997 Nr 89 poz. 555 USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. **Kodeks postępowania karnego**

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568.

2. **Art. 87 . § 1. Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny**

Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

Z:

Artykuł 15 KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

Artykuł 20 KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

Artykuł 41 c) KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

Artykuł 47 KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

Artykuł 48 KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

Artykuł 6 KONWENCJA O OCHRONIE PRAW CZŁOWIEKA I PODSTAWOWYCH

WOLNOŚCI. Pkt 1 , pkt 3 c)

Artykuł 42. KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Artykuł 8. KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Artykuł 7. KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Artykuł 2. KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Art. 82 Kodeks postępowania karnego **Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296**

U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego i art 87 kpc jest sprzeczny z Konstytucją RP oraz Kartą Praw Podstawowych, a także Konwencją o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

W powyższych artykułach zostało zawarte prawo do wyboru obrońcy, zwłaszcza w najważniejszym Polskim akcie prawnym to jest w Artykule 42 Konstytucji RP - Każdy, przeciw komu prowadzone jest postępowanie karne, ma prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania. **Może on w szczególności wybrać obrońcę.**

- No i oczywiście na terenie Polski - Art. 82 Kodeks postępowania karnego oraz art 87 Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

zakazuje wyboru i narzuca

- monopol adwokacko – radcowski, wyraźnie sprzeczny z Artykułem 42 KONSTYTUCJI RP !!!

Biorąc pod uwagę art 8 Konstytucji RP oraz urzędników, sędziów (około 200 pracuje w ministerstwie sprawiedliwości), którzy tworzyli przepisy - Kodeks postępowania karnego, a byli zobligowani art 7 Konstytucji oraz art 2 Konstytucji RP do przestrzegania przepisów prawa, a mimo to stworzyli te przepisy.

Art 82 KPK i art 87 KPC jest również sprzeczny z powyższymi międzynarodowymi aktami prawnymi, bo ogranicza prawo do obrony oraz dyskryminuje. Nie daje też możliwości swobodnie wybranego lub zaakceptowanego zawodu jakim jest obrońca w sprawach cywilnych, ale również karnych. Wydaje się patrząc na przepisy prawa, że ograniczanie tych swobód do bycia obrońcą i czynienia dobra społecznego jest priorytetem ! W zasadzie zrobiono wszystko, żeby ktoś kto nie

jest adwokatem albo radcą prawnym nie mógł bronić obywateli, zarówno jako pełnomocnik ale i również jako organizacja społeczna.

Ograniczono również działalność społeczną - możliwość przystępowania do spraw w tym karnych na równych zasadach.

Każdy obywatel kraju należącego do Unii Europejskiej ma prawo zgłosić sprzeczność przepisów prawa z prawem międzynarodowym, o ile te przepisy naruszyły jego prawa i nie ma drogi odwoławczej.

Na przykładzie w sprawie w Sądzie w Okręgowym w Warszawie sygn. _____, która zakończyła się prawomocnym orzeczeniem Sądu z dnia _____ 2020 w przedmiocie nie dopuszczenia mnie jako pełnomocnika _____. Nie miałem możliwości uczestniczyć w tej rozprawie jako pełnomocnik ale również publiczność, mimo swobodnego wyboru mnie jako pełnomocnika we wszystkich sprawach, które dotyczą _____ – w załączniku umowa na obsługę prawną. Monopol to coś co pamiętam tylko z czasów komuny, jednak w tej kwestii nie zmieniło się nic. W żaden sposób zawodu adwokata czy radcy prawnego nie można przyrównać do zawodu lekarza - gdzie ograniczenie jest niezbędne.

Kolejną kwestią jest przymus adwokacki - zawarty w kodeksie postępowania karnego oraz kodeksie postępowania cywilnego w kwestii kasacji, za którą obywatel musi zapłacić około 5 tysięcy złotych. A więc nie dość, że nie ma swobody wyboru pełnomocnika, to jeszcze jest przymus wyboru

- tylko z kręgu adwokatów i radców prawnych.

Ustawodawca zapewnił więc monopol, a nie prawo obrony czy do bycia równym.

Wyraźnie zostały ustalone większe prawa dla adwokatów i radców prawnych.

O ile bardzo dobrze, że te zawody istnieją, o tyle źle, że mają absolutny monopol na obronę obywateli, co stanowi pogwałcenie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Karty Praw Podstawowych, a także Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. To niewiarygodne, że te przepisy nie zostały zmienione !!!

Na końcu należy dodać, że orzeczenia w przedmiocie nie dopuszczenia pełnomocnika jest niezaskarżalne, a obywatele nie mają prawa do skutecznego środka zaskarżenia, tym sposobem pozbawieni zostają prawa do obrony oraz swobodnego wyboru pełnomocnika.

Karta Praw Podstawowych

Unii Europejskiej

jako żywy instrument

Podręcznik dla prawników

Łukasz Bojarski, Dieter Schindlauer, Katrin Wladasch, Mirosław Wróblewski, Współpraca Andrea Crescenzi, Tomasz Dudek, Rosita Forastiero, Jane A. Hofbauer, Natalia Mileszyk, Deva Zwitter Redaktor naukowy wydania polskiego Mirosław Wróblewski

Warszawa 2014

Publikacja powstała w ramach międzynarodowego projektu „Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej jako żywy instrument” finansowanego przez Unię Europejską i współfinansowanego przez Krajową Radę Radców Prawnych.

Niniejsza publikacja nie stanowi oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej.

Publikacja jest w dużej części tłumaczeniem książki wydanej w języku angielskim: Ł. Bojarski, D. Schindlauer, K. Wladasch, *The Charter of Fundamental Rights as a Living Instrument. Manual*, Rome–Warsaw–Vienna 2014.

Wersja polska publikacji powstała we współpracy z Ośrodkiem Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych.

„2.2.3. Kompetencje dotyczące stosowania Karty Praw Podstawowych na poziomie krajowym przez sądy krajowe.

Ponieważ prawo unijne wprowadzane jest w sposób zdecentralizowany, to samo zasadniczo dotyczy unijnych praw podstawowych. **A zatem to właściwe sądy krajowe są odpowiedzialne za stosowanie praw podstawowych gwarantowanych w Karcie**, gdy mamy do czynienia z sytuacją zastosowania prawa Unii w państwie członkowskim. Do obowiązków sądów krajowych należy m.in. badanie, czy prawa KPP nie zostały naruszone w wyniku działań administracji publicznej, a także analizowanie ustawodawstwa krajowego pod kątem danej sprawy w świetle jej zgodności z prawem UE, w tym z prawami określonymi w Karcie [66]. „

Wersja elektroniczna znajduje się na stronie:

www.inpris.pl.

Z całą pewnością można stwierdzić, że to prawo nie zostało zastosowane w przedmiotowej sprawie, ale również w żadnej innej sprawie gdyż zaskarżone zarządzenie oraz kodeksy postępowania skutecznie je ograniczyły.

Zgłaszam również sprzeczność aktu prawnego :

Art. 394 Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

Art. 394 (1a) Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

Art. 394 (2) Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 U S T AWA z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

Z:

art 78 KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

art 176 KONSTYTUCJA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

art 47 KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ (2016/C 202/02)

art 6 KONWENCJA O OCHRONIE PRAW CZŁOWIEKA I PODSTAWOWYCH

oraz

42 kpp

art 20 kpp

Artykuł 47 KPP

Powyższe przepisy nie gwarantują prawa do skutecznego środka zaskarżenia, gdyż w katalogu nie ma możliwości zaskarżenia postanowienia o nie dopuszczeniu swobodnie wybranego pełnomocnika na podstawie art 87 kpc.

Co za tym idzie prawo do obrony jest tylko iluzoryczne sąd może nie dopuścić pełnomocnika oraz nie musi uzasadniać swojej decyzji zgodnie z nowelizacją Kodeks postępowania cywilnego z 2019 roku.

Tak też stało się np. w sprawie w Sądzie Okręgowym w Okręgowym w Warszawie sygn. , która zakończyła się prawomocnym orzeczeniem Sądu w przedmiocie nie dopuszczenia mnie jako pełnomocnika pozwanego .

Z Poważaniem